

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010699
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010699.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.09.2025, v trestnej veci proti ods. A. B., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1PP/35/2025 zo dňa 26.06.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zrušuje napadnuté uznesenie.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona zamietá žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona odsúdeného A. B. nar. XX.XX.XXXX v Rožňave podmienenečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 3T/113/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.10.2018 v trvaní 13 (trinásť) mesiacov a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.06.2019, sp. zn. 3T/29/2017 v trvaní 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu 4 (štyri) roky a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona odsúdenému uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona odsúdenému ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze v určenej skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Rozhodol tak na základe toho, že v danom prípade odsúdený vykonáva tri tresty odňatia slobody, z toho 1 za zločin v trvaní 66 mesiacov a dva za prečiny v trvaní 13 mesiacov a 1 rok 8 mesiacov a 8 dní. Uviedol, že z posledného trestu nie je podmienenečné prepustenie možné, keďže odsúdený už bol z neho raz podmienenečne prepustený. Okresný súd mal zistené splnenie podmienky vykonania pomernej časti trestu odsúdeným uvedenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona, teda v tejto veci vykonanie trestu odňatia slobody 44 mesiacov, 6 a 1 mesiaca a 1 rok 8 mesiacov a 8 dní, čo zodpovedá súčtu pomerných častí uložených trestov z ktorých doteraz nebol odsúdený podmienenečne prepustený a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 v ktorého podmienenečnom prepustení sa neosvedčil (§ 66 ods. 3 Trestného zákona), pretože tieto tresty sa v zmysle § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. považujú za trest

jediný bez ohľadu na nastúpenie posledného trestu, podstatné je to, či ku dňu rozhodnutia súdu už vykonal súčet pomerných častí trestov odňatia slobody, v ktorých je podmiennečne prepustenie možné, a celý nevykonaný trest odňatia slobody, kde podmiennečne prepustenie nie je možné. Začiatok výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody bol dňa 10.12.2018, teda ku dňu rozhodovania súdu o podmiennečnom prepustení dňa bola táto podmienka podmiennečného prepustenia splnená. Na základe správy ÚVTOS mal okresný súd zistené, že svojím správaním preukázal polepšenie, jeho správanie je hodnotené ako bezproblémové a na požadovanej úrovni, je nekonfliktný, pokyny a príkazy plní, o čom svedčí jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a získanie 4 disciplinárnych odmien bez žiadneho disciplinárneho potrestania. Tri menšie nedostatky uvedené v jeho hodnotení, hodnotil okresný súd málo závažné, teda odsúdený sa snažil ústavný poriadok dodržiavať. Okresný súd dospel k záveru, že napriek 12 odsúdeniam sú dôvody domnievať sa, že odsúdený sa trestnej činnosti nebude dopúšťať a bude viesť riadny život. Okrem jeho správania a plnenia povinností vo výkone trestu to vyvodil z toho, že odsúdený, ktorý bol pred nástupom do výkonu trestu nezamestnaný si osvojil pracovné návyky, hoci kvôli zdravotným obmedzeniam nebol do práce zaradzovaný, kladne pristupoval k činnostiam zameraných na čistotu a upravenosť priestorov výkonu trestu, vyučil sa vo výrobe konfekcie, a tieto skutočnosti vytvárajú predpoklad, že si zdroje na svoju obživu bude zaobstarávať riadnym spôsobom, čo môže vplývať na to, že sa trestnej činnosti nebude dopúšťať, keďže aj aktuálny trest odňatia slobody vykonával najmä pre trestné činy majetkového charakteru. Popri tom okresný súd poukázal na dlhodobú nútenú abstinenciu odsúdeného počas výkonu trestu, čo vytvára predpoklad, že nebude užívať alkohol, pod ktorého vplyvom sa takisto dopúšťal trestnej činnosti, a tiež to, že dĺžka vykonávaného trestu takmer 7 rokov môže tiež pôsobiť na obvineného, aby sa trestnej činnosti vyvaroval, keďže dovtedajší kratší výkon trestu svoj účel nesplnil. Odsúdený sa dlhodobo dobre správal vo výkone trestu odňatia slobody, čo zrejme nemožno hodnotiť ako účelové, keďže aj žiadosť o podmiennečne prepustenie si odsúdený podal až po viac ako piatich mesiacoch, odkedy si ju podať mohol. Odsúdený navyše deklaruje kritický postoj k trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor včas sťažnosť. Poukázal na to, že odsúdený má celkovo 11 záznamov pre trestné činy prevažne majetkového charakteru, a to krádeže, porušovanie domovej slobody, výtržnictvo, úmyselné ublíženie na zdraví, lúpeže, prevádzачstvo, neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, pričom už raz bol podmiennečne prepustený z výkonu nepodmiennečného trestu. Odkázal na konštatovanie prvostupňového súdu, že v danom prípade odsúdený vykonáva tri tresty odňatia slobody, z toho jeden trest za zločin v trvaní 66 mesiacov a dva za prečiny, v trvaní 13 mesiacov a 1 rok 8 mesiacov a 8 dní, kde z tohto posledného trestu nie je podmiennečne prepustenie možné, keďže odsúdený už bol z neho raz podmiennečne prepustený. Pokračoval, že na splnenie podmienky vykonania pomernej časti trestu odsúdeným uvedenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona musí byť odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody 44 mesiacov, 6 a pol mesiaca a 1 rok 8 mesiacov a 8 dní, čo zodpovedá súčtu pomerných častí uložených trestov z ktorých doteraz nebol odsúdený podmiennečne prepustený a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2, v ktorého podmiennečnom prepustení sa neosvedčil v zmysle § 66 ods. 3 Trestného zákona. Na základe uvedeného prokurátor, keďže začiatok výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody bol dňa 10.12.2018, či ku dňu rozhodovania súdu o podmiennečnom prepustení je vyššie uvedená podmienka podmiennečného prepustenia bola splnená. Navyše podľa názoru prokurátora je vyjadrenie riaditeľa ÚVTOS k žiadosti odsúdeného rozporuplné, keď sa najskôr k návrhu odsúdeného pripojil, ale záverom konštatoval, že odsúdenému hrozí ďalší NEPO trest a PP je nedôvodné. Podľa prokurátora teda prvostupňový súd dospel k nesprávnemu záveru, že odsúdený splnil zákonné podmienky pre podmiennečne prepustenie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. K sťažnosti prokurátora sa odsúdený vyjadril a uviedol k prokurátorovmu tvrdeniu o rozporuplnosti vyjadrenie riaditeľa ÚVTOS k jeho podmiennečnému prepusteniu, že on nečaká žiadny nepodmiennečný trest, riaditeľ myslel tú prerušenú podmienku, z ktorej ho už nemožno prepustiť. Uviedol, že po súčte trestov má potrebnú časť dávno odsedenú ku dňu 30.9.2024, tak to ukazuje aj počítač u pedagóga, odvtedy ešte dokončil resocializačný program. Uzavrel, že podmienky pre podmiennečne prepustenie splnil.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátora krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený nasledovnými rozhodnutiami.

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/113/2017 zo dňa 28.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol odsúdený uznaný vinným z trestného činu prečinu porušovanie domovej slobody, pričom došlo k odcudzeniu vecí v hodnote 62 € a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trest nastúpil dňa 10.12.2018.

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/29/2019 zo dňa 12.06.2019 bol odsúdený uznaný vinným z trestného zločinu lúpeže v súbehu s prečinom výtržníctvo na skutkovom základe, že s ďalším spolupáchateľom po požití alkoholických nápojov sotili odzadu poškodeného, v dôsledku čoho spadol poškodený na zem a zobrali mu peniaze a veci v hodnote 27,40 € a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 66 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 3T/118/2018-148 zo dňa 01.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/21/2019-172 zo dňa 04.04.2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Tiež mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov s povinnosťami po výkone trestu hlásiť zdroje obživy, osobne sa hlásiť u probačnej úradníčky, oznamovať vzdialenia sa z miesta bydliska a zákaz užívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Do výkonu trestu mu bola započítaná doba väzby od 07.11.2018 do 10.12.2018. Trest mal nastúpiť po výkone trestu vo veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/113/2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/131/2013 zo dňa 16.09.2013 bol odsúdený uznaný vinným z trestného prečinu porušovanie domovej slobody v súbehu s prečinom krádeže vlámaním, kedy z domu odcudzil veci v hodnote 550,- eur a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený, za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava, č. k. 1T/83/2013-186 zo dňa 11.06.2013, ktorým mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky pre prečiny porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresného súdu Rožňava bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení a výkone trestu odňatia slobody. Uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 6PP/80/2016 zo dňa 19.10.2016 bol z výkonu tohto trestu podmienene prepustený, pričom uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 6PP/80/2016 zo dňa 19.02.2019 bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia neosvedčil, a že zvyšok trestu vo výmere 1rok 8 mesiacov a 8 dní vykoná. Trest mal nastúpiť po ukončení predošlého trestu.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 11 záznamov pre trestné činy prevažne majetkové charakteru, a to krádeží, porušovaní domovej slobody výtržníctiev, úmyselného ublíženia na zdraví, lúpeží, prevádzachstva, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, pričom raz bol podmienene prepustený, ale sa neosvedčil, čo vyplýva z oboznámeného obsahu spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/131/2013.

Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol dňa 26.06.2025.

Krajský súd na základe vyššie uvedených zistení dospel k záveru, že podmienenečné prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody uznesením zo dňa 26.06.2025 nebolo v súlade so zákonom.

Najskôr sťažnostný súd uvádza, že citácie zákonných ustanovení a z toho plynúce závery okresného súdu sú formálne vecne správne, keď prilehavo reflektujú dĺžku vykonávaných trestov, skutočnosť, či išlo o prečin alebo zločin, správne uviedol pomernú časť, ktorú musel mať odsúdený ku dňu rozhodovania okresného súdu vykonanú, aby mohlo byť vôbec uvažované o vyhovení jeho žiadosti, presne uviedol, kedy začal odsúdený s výkonom jednotlivých trestov.

Čo však podľa názoru bolo v tejto veci rozhodujúce, je fakt, že v deň, keď okresný súd o návrhu odsúdeného rozhodoval, t. j. 26.06.2025, odsúdený už mal vykonaný celý trest vo veci 3T/113/2017

a celý trest vo veci 3T/29/2017 a podľa hlásenie zmien príslušného ÚVTOS už dňa 07.06.2025 nastúpil výkon trestu, teda jeho zvyšku vo výmere 1 roku, 8 mesiacov a 8 dní, vo veci 3T/131/2013. Tento deň nástupu tohto trestu vyplýva i z hodnotiacej správy ÚVV a ÚVTOS Prešov, o ktorú sa pri rozhodovaní okresný súd aj opieral.

Krajský súd sa preto bližšie zaoberal názorom prokurátora, že správa riaditeľa tohto ÚVV a ÚVTOS je rozporná, pretože poukazuje na jednej strane na možnosť prepustenia odsúdeného, na druhej strane riaditeľ uzavrel, že podmienené prepustenie odsúdeného nie je možné. Podľa názoru krajského súdu tento názor prokurátora bol dôvodný.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone 1/2 uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone 2/3 uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienenčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Napriek tomu, že ako už vyššie krajský súd uviedol, ust. § 66 ods. 3 Tr. Zákona okresný súd správne vyložil, podľa názoru krajského súdu takto vyložené ustanovenie už nemohol aplikovať v tejto veci.

Žiada sa poznamenať, že súdom prvého stupňa citované ust. § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. „Postupne uložené doteraz nevykonané tresty sa považujú z hľadiska výkonu trestu za trest jediný“ nebolo v tejto veci aplikovateľné, resp. bolo aplikovateľné, ale s úplne opačným výsledkom, a to z dôvodu, že jednak neupravuje pravidlá podmieneného prepustenia pri výkone na seba nadväzujúcich trestov, lebo zvyrazňuje hľadisko výkonu trestov (napokon v ods. 2 nadväzuje riešením problematiky výkonu takýchto trestov, ak je pri nich ustanovený rôzny spôsob výkonu), jednak, ak by aj krajský súd pripustil, že má dopad na posudzovanie otázok dôležitých pre podmienené prepustenie z takto vykonávaných trestov, toto ustanovenie upravuje postupne uložené avšak doteraz nevykonané tresty a len takéto považuje za trest jediný.

V nadväznosti na uvedené je zásadné, že v čase rozhodovania odsúdený už vykonal oba predchádzajúce tresty a už vykonával zvyšok trestu vo veci 3T/131/2013. Z výkonu tohto trestu – zvyšku však nie je možné podmienené prepustenie (§ 68 ods. 5 Tr. Zákona). V takejto situácii už preto podľa názoru krajského súdu nie sú možné žiadne dispozície s dobami trestov (výmerou) už vykonaných, pretože by okresný súd podmienenčne prepúšťal odsúdeného z výkonu trestu odňatia spätne, lebo by tak urobil už po vykonaní týchto trestov. Totožne teda s okresným súdom krajský súd zastáva názor, že z výkonu zvyšku trestu vo veci 3T/131/2013 podmienené prepustenie nie je možné. Avšak zastáva odlišný názor v tom, že v dobe, keď už nevykonáva odsúdený žiaden z trestov, z výkonu ktorých by mohol byť prepustený, nemôže okresný súd vzhľadom na túto aktuálnu právnu realitu do výroku uznesenia o podmienenčnom prepustení vkladať tresty, ktoré už v materiálnej podobe aktívne neexistujú, lebo už boli vykonané celé. Inak tiež povedané okresný súd už nemal k dispozícii žiadnu materiu na rozhodovanie o podmienenčnom prepustení, pretože už mal na skúmanie iba výkon zvyšku trestu, z ktorého však nie je možné podmienené prepustenie. Okresný súd by sa musel (a zrejme tak urobil majúci za to, že nasleduje ust. § 66 ods. 3 Tr. Zákona) v čase rozhodovania uchýliť k akejsi fikcii (a to retroaktívnej), že dva úplne vykonané tresty v sebe obsahujú (ex lege) vlastnú iba časť, tú ktorú je potrebné zvažovať pri podmienenčnom prepustení, a tiež časť, ktorá predstavuje celú výmeru práve vykonávaného zvyšku trestu, ktorý sám osebe nepodlieha podmienenému prepusteniu. S takýmito prezumpciami, či fikciami smerujúcimi späť a „oživujúcimi“ už raz celkom vykonané tresty, podľa názoru krajského súdu Trestný zákon neumožňuje pracovať. Krajský súd podotýka, že uvedená „komplikácia“

je zjavne vyvolaná podmienkami v tomto konaní, keď časť (zvyšok) trestu, z ktorého výkonu nie je možné podmiennečné prepustenie, je v poradí posledným uloženým, nariadeným a vykonávaným v situácii, že skoršie dva tresty sú celkom vykonané. Preto úplne iná situácia by bola, ak by z dvoch predchádzajúcich trestov aspoň jeden nebol celkom vykonaný, pretože by bolo možné podmiennečne prepustiť odsúdeného z výkonu takéhoto trestu a pri použití postupu podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona by bez problémov prichádzalo do úvahy do celej dovedy vykonanej doby zahrnúť aj ešte nevykonaný zvyšok trestu, z ktorého podmiennečné prepustenie nie je možné, lebo takúto fikciu vykonania tohto zvyšku akoby do budúca ust. § 66 ods. 3 Tr. zákona pripúšťa.

Je potrebné dodať, že aj v takomto prípade by výrok o podmiennečnom prepustení obsahoval len sp. zn. tých dvoch konaní, v ktorých boli uložené tresty, u ktorých podmiennečné prepustenie je prípustné, a neobsahoval by označenie konania, v ktorom bolo rozhodnuté o výkone zvyšku trestu, u ktorého to nie je možné, a to práve z dôvodu, že uvedená „spočítavacia fikcia“ berie tento zvyšok za vykonaný, keďže celú jeho dobu musí vykonaná doba trestov obsahovať. Označenie takéhoto zvyšku trestu vo výroku preto nie je možné, lebo sa v každom takomto prípade prezumuje jeho úplné vykonanie v rámci vyššie uvedených dŕb výkonov trestov.

Keďže teda v tejto veci nebolo možné spätne podmiennečne prepustiť osobu z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré už boli vykonané celé, a v čase rozhodovania okresného súdu už vykonával odsúdený iba taký zvyšok trestu, z ktorého zo zákona nie je možné podmiennečne ho prepustiť (toto napokon okresný súd aj sám v odôvodnení uznesenia uviedol v samom závere, s tým, že do výroku takýto trest dať nemôže), napadnuté uznesenie krajský súd posúdil ako nesprávne.

Krajský súd preto napadnuté uznesenie zrušil a žiadosť odsúdeného A. B. zo dňa 19.05.2025 o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd o sťažnosti rozhodol jednomyseľne tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.